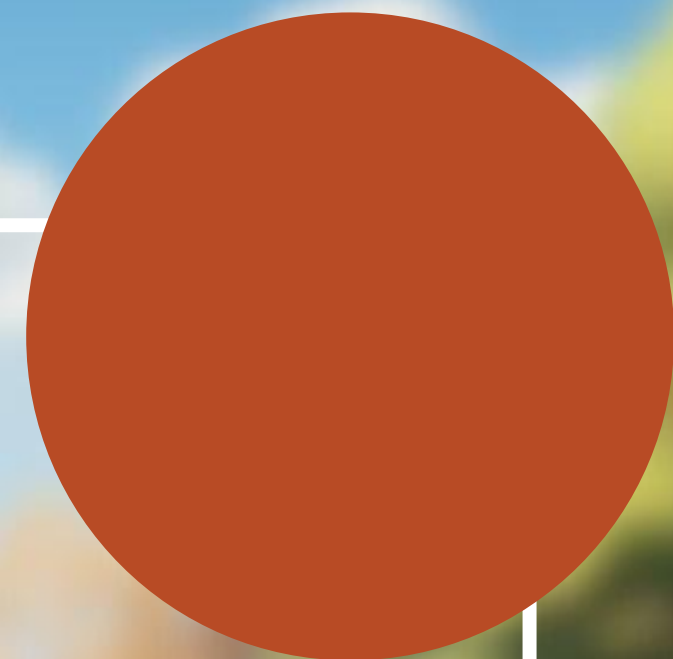

Nýr
Vinur!

Þessi saga er
skáldsaga. Það þýðir
að hún gerðist ekki í
raunveruleikanum.

Einu sinni var lítill
drengur sem hét
Klemens. Honum
þótti gaman að
leika sér í garðinum
með vinum sínum.

Einn daginn hitti
Klemens nýjan féлага
sem hét Hróbjartur.
Hrói, eins og hann var
oftast kallaður, var
svolítið öðruvísi, því
hann talaði ekki eins og
aðrir. Í staðinn notaði
Hrói hendurnar til að
eiga samskipti.

A vibrant, anime-style illustration of a young boy with dark, messy hair and large, expressive brown eyes. He has a sad or thoughtful expression. He is wearing a white t-shirt with green Chinese characters and a bright orange and black plaid jacket. A dark green backpack is on his back. He stands on a paved path in a schoolyard. In the background, there are green trees, a building with a grey roof, and other students walking. The sky is blue with white clouds and a few butterflies. A large white speech bubble with a dashed border is positioned to the left of the boy, containing Icelandic text.

Fyrst í stað skyldi
Klemens ekki af
hverju Hrói gat
ekki talað eins og
hinir krakkarnir.

Þá útskýrði pabbi
fyrir Klemensi að
Hrói væri mállaus
og heyrnarlaus,
sem þýddi að
hann gat hvorki
heyrt eða talað
eins og aðrir.

Klemens var svolítið leiður fyrir fyrir hönd nýja vinar síns yfir því að hann gat ekki heyrt og ekki talað. En svo bað hann pabba sinn að kenna sér tákmal svo að hann gæti talað við Hróa.

Með hjálp pabba
síns lærði Klemens
hvernig á að segja
orðið „vinur“ á
táknmáli.

Þegar Klemens
sýndi Hróa hvað
hann hafði lært,
ljómaði andlit Hróa
í stóru gleði brosi.

Upp frá þessu léku Klemens og Hrói sér saman alla daga. Þeir fóru í leiki, teiknuðu myndir og skemmtu sér konunglega þrátt fyrir að þeir gætu ekki talað saman eins og aðrir vinir skildu þeir hvorn annan vel.

An illustration of four children in a park. In the foreground, a boy in a white jacket and a boy in an orange and white patterned jacket stand together. To their left, a girl in an orange jacket waves. To their right, another boy in a blue jacket stands with his arms crossed. In the background, there are trees, a path, and other people. A large speech bubble on the left contains Icelandic text. The scene is bright and sunny with falling leaves.

Klemens áttaði sig á því
að vinátta snýst ekki
bara um að tala. Það er
hægt að skilja og eiga
góð samskipti án þess að
segja mjög mikið.

Svo styrktist vinátta Klemensar og Hróa með hverjum deginum sem leið og með því sýndu þeir að vinátta snýst um skilning og traust.

Sögulok!